

ותמהינן: והא רבי יהודה סבר שקונסים את בני ידעיה על קבלתם את הכסף של גזל הגר שלא בזמן עבודתם, והדין הוא שיחזירו בני ידעיה את הכסף אצל בני יהויריב שקיבלו את האשם אית ליה, ואיך יתכן לומר לדברי רבי יהודה שיחזירו את האשם לבני ידעיה,

ומבארין, הכא במאי עסקינן, כגון דאחר שקיבלו בני ידעיה את הכסף בזמן משמרת יהויריב, נפק — הסתיימה משמרתו דיהויריב ולא תבעו את משמרת בני ידעיה לתת את הכסף שקיבלו שלא כדין,

והא קא משמע לן רבי, דבכי האי גוונא מודה רבי יהודה שאין קונסים את בני ידעיה, משום דבוודאי בני משמרת יהויריב אחולי אחילו גביהו, ולפיכך לא רק שאין בני ידעיה נותנים את הכסף לבני יהויריב, אלא שאם לא הקריבוהו בני יהויריב ימסרוהו לבני ידעיה להקריבו ולא יוכלו בני יהויריב להמתין עם האשם עד שיגיע זמן משמרתם בפעם הבאה, שכבר זכו בו בני ידעיה⁽³⁸⁾.

תניא אידך, אמר רבי לדברי רבי יהודה הקונס את בני ידעיה אם קיים אשם אצל בני יהויריב יחזור הכסף אצל בני יהויריב שקיבלו את האשם,

והוינן בה: פשיטא, דחכי אית ליה לרבי

יהודה, יחזור הכסף אצל האשם,

ומבארין: הכא במאי עסקינן, כגון דנפיק — הסתיימה משמרתם דהני — משמרת בני יהויריב ודהני — משמרת בני ידעיה, ולא תבעו בני יהויריב את בני ידעיה שיחזירו להם את הכסף כפי הדין, ונמצא שזכו באשם ובכסף בני ידעיה, אבל אף הם לא תבעו את האשם מבני יהויריב, ונמצא שהכסף נשאר אצל בני ידעיה והאשם אצל בני יהויריב,

מהו דתימא שבכי האי גוונא יהא הדין זה זכה בשלו וזה זכה בשלו דבוודאי אחולי גבי הדדי, ולכשיגיע שוב זמן משמרתם יהיה האשם של יהויריב והכסף של בני ידעיה,

קא משמע לן, דאמרינן כיון דלאחר שזכו בו בני ידעיה לא תבעו את בני יהויריב שימסרו לידיהם את האשם, הדין הוא שבזמן שיגיע שוב זמן משמרתם להדרו ברישא — יחזור הדין כפי שהיה בתחילה שבני יהויריב יקריבו את האשם ואף הכסף יחזור אצל אשם. ולרבנן יחזור האשם אצל בני ידעיה.

שנינו במשנה: נתן אשם ליהויריב וכסף לידעיה לא יצא, שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו לא יצא.

בני יהויריב בוודאי מחלו להם, משום שעיקר הקנס הוא מפני כבוד משמר יהויריב, שאם לבסוף לא תבעו איגלאי מילתא שמחלו על כבודם, אבל לרבנן שקנסו את בני יהויריב על קבלת האשם קודם הכסף, אפילו אם בני ידעיה לא יתבעו את בני יהויריב לא זכו בני יהויריב באשם.

יהויריב כבר זכו בני ידעיה בכסף והוי ליה הביא גולו קודם לאשמו, ולפי זה הקרבן כשר אלא שאין לבני יהויריב חלק בו דרק אחר שקנסום על הקדמת הקרבן הוכשר הקרבן.

38. המשנה למלך [גזילה ח"ב] כתב דרק בדעת רבי יהודה שהקנס על בני ידעיה היה בכך שקיבלו שלא בזמנם שייך לומר שאם לא תבעו